

Synderlighed, at man siger, at det samme Tab i Førlighed skulde kunne have en forskjellig Værdi, eftersom en Mand er Menig, eller Officeer; og jeg vil gjerne indrømme, at det, især siden Forskjellen mellem de forskjellige Samfundsklasser ved den almindelige Værnepligt er ophørt, oftere vil kunne findes, at dette virkelig ikke slog til. Men i Reglen kan man dog vistnok antage, at de, som staae i Officeers- eller Underofficeers-Classen i Armeen ere Saadanne, for hvem vel Tabet af en Arm eller et Been ingenlunde er mindre smerteligt end for en Menig; men for hvilke dog den Arbeidskraft, som tabes ved, at de mangle en Arm eller et Been, dog har en højere Værdi. Og det er med Hensyn hertil, at jeg har foreslaaet en saadan Forhøielse i Erstatning efter den Rang, Vedkommende indtage i Armeen. Naar vi holde os til de 2 Grundhensyn, nemlig hvad Enhver har tabt, hvor efter Indvaliderne inddeles i Classer efter deres Førligheds Tab, og dernæst til den Stilling, som de Paagjældende indtog i Armeen, saa vilde vi med Lethed kunne danne os en overskuelig Skala, som ikke giver Anledning til nogen som helst Vanskelighed. Vilde vi yderligere tage Hensyn til Tjenestetiden, saa vilde alle rede herved Beregningen blive overmaade compliceret og vanskelig, og vilde man tage Hensyn til den Paagjældendes Dygtighed eller Trang, da vilde man komme dybt ind i Bilkaarligheden.

I det os forelagte Udkast til en Pensionlov, findes den Sætning: „Enhver Embedsmand, som i Udøvelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han derfor maa tage sin Afsted, skal altid have sin fulde Embedsindtægt i Pension“. Dersom denne Sætning blev staaende, vilde Følgen deraf blive f. Ex. denne: En ung Mand træder ud af sin hidtilværende Stilling, forat aftjene sin Værnepligt; han har nogle Forkundskaber, ansættes derfor snart som Officeer i Reserven. Efterat have gjort nogle Maanedes Tjeneste, kommer han til Skade og bliver forsaavidt Invalid, at han ikke mere kan gjøre Krigstjeneste, medens han dog derfor kan være dygtig til anden Beskæftigelse; da skal denne Mand, som maastee slet ikke er bedrøvet over paa den Maade at blive

befriet fra sin Værnepligt, have hele sin Officeersgage i Pension, saalænge han lever. De see deraf, mine Herrer! hvorledes dette System hos os vilde lede til høist urimelige Resultater. Vi maa fremdeles erindre, at denne Lov er bestemt til at træde i Stedet for den 935 Paragraph i Krigsartikelsbrevet, i hvilken der er tilstaaet dem, som blive lemlestede i Krigstjenesten tilføes, visse bestemte Gaver, som bleve givne dem eengang for Alle, og altsaa ikke alter kunde fratages dem. Lige vi Hensyn hertil, og fastholde vi ret skarpt dette Punkt, at det er Gaver, Erstatningsgaver, som gives, og som ligesaagodt kunde være givne eengang for Alle, men som af Hensyn deels til de paagjældende Invaliders eget Liv, deels til Finantskassens, ere meddeelte i Form af en Livrente, da troer jeg derved, at de allerfleste Bestemmelser, som indeholdes i de 2 første Afsnit af det af mig forelagte Lovforslag, af sig selv vilde være klare. Man vil deraf see, hvilken Tanke jeg har havt ved Enhvernes og Børnenes Erstatningssum; og man vil endvidere erfare, hvad jeg har tænkt mig ved, og hvad Grunden er til den Maade, hvorpaa jeg har foreslaaet, at Erstatningssummen skulde tildeles Invaliderne. Det er nemlig et Krav, som Invaliderne have paa Statskassen. Dette Krav kan ikke afgjøres ved nogen administrativ Bestemmelse. Men paa den anden Side vil det ikke være hensigtsmæssigt, at henvisse det til de sædvanlige Domstole, da disse maatte fordre den vidtløftige Fremgangsmaade og de strengere Bewiisligheder, som ere dem egne. Derfor har jeg valgt, hvad jeg maatte ansee for en Middelvei, idet jeg har benyttet den Udvei, som ofte har hjulpet os ud af vanskelige og forviklede Forhold, nemlig at foreslaae en Art Skjønret, som deels skulde dømme imellem Statskassen og Invaliderne, og tillige være disse behjælpelige med at skaffe de fornødne Oplysninger, deels en Overfjønret, som kunde afgjøre de Indsigelser, som fra Invalidernes Side kunde fremkomme mod den affagte Kjendelse.

Jeg gaaer nu over til at betragte den finantsfelle Side af Sagen. Her bliver da for det Første Opgaven at fremsætte en Beregning over, hvad det vilde koste Staten, naar